

XAVER

časopis banskobystrických bohoslovcov
ročník XII. 4/2005

XAVER

Časopis bohoslovcov
Kňazského seminára
sv. Františka Xaverského
vychádza ako občasník
rozširuje sa svojpomocne
ročník XII.
číslo 44 (4/2005)

šéfredaktor

Michal Baláž

redaktori

Boris Brutovský

Andrej Porubský

vizuálna koncepcia

Pavel Cerovský

technické spracovanie

Ján Kraus

jazyková úprava

Mgr. Erika Brezánska

teologický poradca

PhLic. Ing. Branislav Koppal

adresa redakcie

Kňazský seminár sv. Františka Xaverského

Banská 28

976 32 Baďín, Slovakia

Tel: (+421) (0) 484182602

e-mail: redakcia@xaver.sk

coverfoto Pavel Cerovský

cirkevné schválenie

Biskupský úrad B. Bystrica, č. 1377/98

registračné číslo

MK SR 1429/96

ISSN 1335-2628

Z O B S A H U

- Štefan Čunderlík*
**Umenie netrpieť závislosťou
v čase závislostí** 6
- Tomáš Kuník*
Jeden hlas po ... 10
- Andrej Karcagi*
Diecézna synoda 16
- Erik Pohorelec*
Do seminára 18
- Siard Dušan Sklenka*
**Odkaz koncilu – oslavovaný
alebo živý...?** 19
- Oliver Černák*
Tichý svedok 20
- Michal Baláž*
**Lezenie ako duchovný život,
duchovný život ako lezenie** 21

Úvodník

Úvodník

XAVER
3

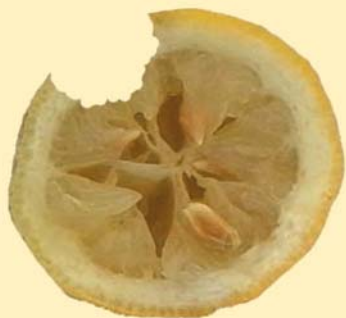
Je dobrým zvykom na konci určitého časového obdobia ďakovať. Veď už od detstva sú nám vštepované dve čarovné slovíčka – prosím a ďakujem. Z toho dôvodu patrí k dobrej výchove obe používať. To však neznamená, že sa občas na ne nezabúda. Keďže nechceme na ďakovanie zabudnúť a je tu aj koniec roka, tento úvodník bude poďakovaním. Poďakovaním Vám, drahí čitatelia za Váš záujem (a popríklad aj trpezlivosť) o náš časopis. Váš záujem je pre nás svedectvom, že my, bohoslovci, nie sme Vám ľahostajní. Toho svedkom je aj Vaša materiálna, finančná a duchovná pomoc. Touto cestou chcem poďakovať aj Krajskému športovému centru v Banskej Bystrici za finančnú pomoc pri realizácii jedného z našich projektov.

Za túto Vašu pomoc úprimne ďakujeme. Už teraz sa ju snažíme splácať našimi modlitbami za dobrodinco seminára a neskôr sa budeme o to snažiť aj svojou kňazskou službou medzi Vami.

Prajem Vám príjemné chvíle strávené pri čítaní nášho časopisu a požehnané Vianoce i nový rok 2006!

Michal Baláž

Stalo sa to pred niekoľkými rokmi. Na Silvestra. V Paríži. Boli sme na akcii, počas ktorej sme pomáhali bezdomovcom. Rozdávali sme teplý čaj a kávu na zohriatie. Na začiatku sme sa všetci zišli, spoločne sa pomodlili a vypočuli si poučenia. V každom z tých bezdomovcov sme mali vidieť Krista, v jeho tvári Jeho tvár. S tým sme vyrazili na určené miesta do metra a do ulíc. My sme na ulici, pri východe z metra stretli dvoch. Starší ležal v strede chodníka, nad vetracou šachtou z metra, z ktorej stúpala teplý vzduch. Mladší bol pri ňom, dával naň pozor a prosil okoloidúcich o pomoc. Zastavili sme sa pri nich. Ponúkli čaj a kávu na zohriatie, zavolali sapeurs-pompieri (francúzskych požiarnikov, ktorí plnia aj úlohu záchranej služby). Medzitým sme sa s nimi rozprávali. Vlastne len s mladším. Ten starší tam iba nezúčastnene ležal, občas skrivil od bolesti tvár a triasol sa od zimy. Čupel som pri ňom a pozoroval ho. Bol to černoš, špinavý, zarastený, s pokazeným chrupom, trpiaci... A zrazu som čupel pri Kristovi, ktorú mal tú najbizarnejšiu tvár akú som kedy videl...

Neviem, čo okrem nakúpených darčiekov máte nové, ale myslím si, žeby sme Vás potešili tým, čo máme nové my. Seminár nám viackrát zapadol snehom, a to bol neklamný dôkaz, že okrem Vianoc prichádza aj kritické obdobie skúšok a semestrálnych prác. Ale poďme na veselšiu nôtu.

Je to čierno-biele a neviete, čo od toho čakať. Čo je to? Určite viete. Pravdaže miništranti. A aby bohoslovci nezabudli na svoje korene, pekne sme ich v prvý novembrový víkend pozvali k nám. Bola ich tu riadna kopa, skoro raz toľko, čo nás. Motom, ktorému sa musíme stále všetci učiť, bolo: Kľafovať neznamená panovať, ale slúžiť.

17. november je štátnym sviatok iba krátku dobu. A keďže ho bolo treba osláviť, po rannej sv. omši sme sa rozišli so svojimi ročníkmi na tzv. ročníkové výlety. Bolo sa treba iba popozerať, na ktorú svetovú stranu sa vybrať.

Pretože v seminári je 100-percentná katolicita, namiesto ekumenických bohoslužieb pestujeme zblížovanie s domácim badínskym katolíckym obyvateľstvom. Nie je to časté, ale o to srdečnejšie a jedinečnejšie. A tak na patrónku badínskeho farského kostola, na sv. Katarínu, putujeme my k nim a oni zase o týždeň k nám na sv. Františka Xaverského. Po hodovej omši, ako sa

patrí, nasledujú hody pri stole – tento rok to bola husacinka.

3. december je pre nás bohoslovcov štvornásobnou slávnosťou. Patrón diecézy, patrón katedrálneho chrámu, patrón kňazského seminára i seminárnej kaplnky. To všetko sa skrýva pod menom sv. František Xaverský. V rámci celej diecézy to bol o to väčší deň, že po dobe prípravy a samotnom priebehu, sa Diecézna synoda našej diecézy skončila. Veľký deň diecézy sa zapíše nielen do srdc mnohých, ale i do kroník, pamätných listín či kníh ako bohatstvo pre mnohé generácie.

Celodiecéznu udalosť vystriedala o deň nato interná, seminárska. Šiesti bratia boli na 2. adventnú nedeľu liturgickým obradom ustanovení na lektorov, ďalší traja na akolytov (aj šéfredaktor Xavera). Sprevdzajme modlitbou týchto bratov, aby vonkajší rytmus a dynamika v diele, ktoré v nich začal Kristus, boli odrazom aj vnútorného napredovania.

Hneď na druhý deň, v pondelok 5. decembra, sa nám seminár zmenil na mravenisko. Všade samí kňazi. V tento deň boli v seminári už po druhýkrát v akademickom roku diecézne rekolekcie, teda duchovno-formačno-informačné stretnutie kňazov diecézy. A tak sme sa v ten deň potili nielen v školských laviciach, ale aj pri umývačke riadu.

Aj hudba je prostriedok, ktorý nás môže viac upriamiť na Božie veci. A taký adventný koncert z výberu diel J. S. Bacha vždy padne vhod. A 17. decembra aj padol. Pod taktovkou Miroslavy Matisovej sa o to postarali študenti odboru cirkevnej hudby na Konzervatóriu J. L. Bellu v Banskej Bystrici.

Tak ste spolu s nami prišli pred brány vianočných prázdnin. Ale o tom až nabudúce...

„Nazývate ma majstrom a nepýtate sa ma.
Nazývate ma svetlom a nevidíte ma.
Nazývate ma pravdou a neveríte mi.
Nazývate ma cestou a nenasledujete ma.
Nazývate ma životom a nežijete podľa mňa.
Nazývate ma múdrosťou a nepočúvate ma.
Nazývate ma milosrdným a neprosíte ma.
Nazývate ma spravodlivým a nebojíte sa ma.
Ak budete zatratení, nest' ažujte sa mne...“

Umenie netrpieť závislosťou v čase závislosti

O alkohole, alkoholizme a alkoholikoch bolo toho povedané a napísané už veľmi veľa. No nie toľko, aby táto problematika bola vyriešená, čo samo o sebe predurčuje stále na túto oblasť apelovať. Veľkou chybou, ktorú robíme pri popisovaní tejto skutočnosti je fakt, že za týmto neduhom vidíme len príležitosť. Samotná príležitosť ešte nikdy nikoho alkoholikom neurobila...

Každý, kto svoju životnú energiu sústredí na určitý obsah – vzťah muž a žena, vzťah rodič a dieťa, zamestnanie, blízky, s ktorým si rozumie, v neposlednom rade zmysel života, padá do nebezpečného existencionálneho vákuu a potrebuje obzvlášť mnoho pevnej vôle a vnútornej sily, aby si vybudoval nový okruh pôsobenia. Aj pre tých, ktorí si tento nový okruh pôsobenia nedokázali vybudovať, je tu Kruciata a predstavený hnutia páter Roman Gažúr OFM conv.

Ako by ste v skratke charakterizovali hnutie Kruciata?

Zakladateľom je poľský kňaz, kandidát na blahorečenie František Vlachnický. Historicky sa kruciata dotýkala križiackych výprav, v súčasnosti nejde o výpravu na oslobodenie Palestíny, ale oslobodenie človeka zo závislosti. Ľuďom sa pomáha vo forme pôstu. Pôst spočíva v dobrovoľnom zrieknutí sa pitia, núkania a kupovania alkoholu. Ďalšou formou je modlitba. Neignorujeme ani lekársku pomoc, spolupracujeme s odborníkmi, s Prednou Horou, s ľuďmi, ktorí sú fundovaní v tejto oblasti. Naša cesta je predovšetkým cestou duchovnou.

Kto všetko sa môže stať členom tohto hnutia?

Ja by som to rozlíšil. Kandidát je ten, čo sa zaväzuje, že rok nebude kupovať, núkať a konzumovať alkohol. Členom sa stáva vtedy, keď to robí doživotne. Kruciata sa snaží učiť mladých ľudí zabávať sa bez alkoholu. Preto organizuje rôzne plesy a diskotéky, samozrejme bez alkoholu.

Nie je to extrémnosť povedať: „alkohol absolútne nie“, a pritom byť subjektívne presvedčený, že sa závislým nestanem?

Kruciata nechce povedať, že alkohol je sám o sebe zlý. Skôr tu ide o bázu dobrovoľníckeho spôsobu. Apoštoli prišli za Ježišom, že nemôžu vyhnúť zlého ducha. Možno trochu prehnane ja nazývam alkohol tekutým diablom. Tento diabol sa dá vyhnúť pôstom a modlitbou. Každá forma pôstu musí byť uskutočnená z lásky. S láskou chcem podať pomocnú ruku človeku, ktorý si už sám pomôcť nemôže. Nie je to teda o extrémnosti, ale o dobrovoľnosti. Chcem pomôcť – ak mám niekoho rád, obetujem preňho všetko.

Alkoholikom sa človek rodí alebo stáva?

Nie som psychiater ani odborník. Odborníci sa tiež názorovo rozchádzajú. Ak mám rodiča alkoholika, môžem mať vrodené dispozície a je otázne, či ich rozvinem alebo nie. Alebo z rodiny nebol nikto alkoholik a zrazu sa tá „čierna ovca“ vyskytne. Nepoznám človeka, ktorý by sa ním chcel stať.

Čo je najvšeobecnejšou príčinou závislosti na alkohole – sú to sklony alebo život „ktorý ma piť naučí“?

Bolo by dobré, keby tu rozprávali mladí ľudia. Podľa mňa je za tým veľakrát frajerina, spoznať nepoznané, zapáliť si prvú cigaretu, dať si prvý pohárik. Veľa robí aj spoločenstvo rovesníkov a kultúra tohto spoločenstva, nikto sa nechce vyčleňovať z kolektívu. Dôležitá je opatrnosť a podstatné aj to, s kým sa človek stretáva, lebo preberá názory toho prostredia. Mladý človek je veľmi citlivý a ovplyvniteľný. Mali sme prípady mladých ľudí, ktorí nematurovali a boli už po liečení. Táto záležitosť nie je výsadou veku. Mladý organizmus je poddajný alkoholu. V porovnaní muž a žena, žena sa stane alkoholičkou skôr, súvisí to s telesnou konštrukciou organizmu.

Venujete sa závislým ako takým. Ktorá závislosť je najhoršia?

Je to individuálne. Zoberme si cigarety. Kvôli cigaretám sa rodiny podľa mňa nerozbíjajú, ani

nespôsobujú deviácie (odklon, úchylka) a psychózy u detí. Drogy a alkohol majú primát, čo sa týka nebezpečenstva. Robia veľa škody závislému aj okoliu.

Túto dobu mnohí nazývajú aj dobou závislosti. Je to čosi nové, fenomén modernej doby alebo to tu bolo vždy?

Doba ateizmu prináša so sebou aj závislosti. Utvárame si nové zlaté teľa ako izraeliti. Zabúdame na Boha a hľadáme jeho náhradu. V človeku je hlad po ňom, ale odsunul ho a hľadá čosi nové. Pritom jediná zdravá závislosť je na Bohu. Hľadáme príjemnosti a zážitky a myslíme si, že „droga“ nám to dá, ale ak máme v srdci Pána, nepotrebujeme žiadnu inú „drogu“. Ešte je dôležité zdôrazniť znižovanie vekovej hranice závislých aj vplyvom rôznych zvodných a lákavých reklám.

Závislosť je, podľa doteraz povedaného, veľmi nebezpečná, v čom by mala spočívať prevencia?

Napríklad profylaktika (ochranný liek, ktorý zamedzuje vzniku choroby) typu škola. No nielen nezáživný lekár s bielym plášťom a s referátikom, ktorý uspi skôr ako sa odprezentuje. Dôležitý je človek, ktorý závislosťou prešiel. On je najpresvedčivejšou stopkou.

Pri rozoberaní podobných tém je teda dôležité dať priestor tým, ktorí touto púťou od závislosti k abstinencii prešli. Jedným z nich je aj človek stredného veku abstinujúci už osem a pol roka.

Kedy prišiel Váš prvý kontakt s alkoholom?

Mal som 25 rokov. Velil som vojakom. Chcel som vyskúšať ako chutí cigareta a alkohol. Okolo mňa bol pracovný personál, ktorý bol viac či menej na alkohole závislý.

Čo bolo hlavnou príčinou, že ste sa stali závislým? Boli to sklony, rodina alebo zamestnanie?

Narodil som sa v rodine, kde nebol problém s alkoholom, napriek tomu som mal isté sklony stať sa ním. Veľmi dôležitú úlohu zohralo prostredie, v ktorom som sa pohyboval. Nemyslím na rodinu, ale na prostredie v zamestnaní. Teraz po rokoch viem, že ani sklony ani prostredie neboli rozhodujúcimi faktormi, ktoré ma dostali na scestie. Hlavnou príčinou bola absencia zmyslu života,

hľadanie čohosi, čo mi chýbalo, ale nevedel som čo to je, ani kde to hľadať. Až neskôr som si uvedomil, že Boh je ten, kto mi tak veľmi chýbal. Bola to veľká božia milosť, prísť k tomuto poznaniu.

Z tohto pohľadu možno vnímať tento neduh vo Vašom prípade ako pozitívny, doviedol vás k viere?

Dá sa to vnímať aj tak, no nie doslovne. Moja 20-ročná závislosť bola cestou k poznaniu Boha. No moja 20-ročná závislosť bola aj prameňom utrpenia. Mal som a mám ženu a 3 deti. Oni si toho vytrpeli najviac. Deti, ktoré čakajú otca, čakajú od neho pohladenie, venovanie, úsmev, oporu a dočkali sa bezcitného neľudského tvora.

Z toho sa dá usúdiť, že alkohol zabíja aj otcovský cit.

Áno. Alkohol je veľmi silný, ničí telo, myslenie i city. Je silnejší ako prirodzený rodičovský cit. Je aj veľký klamár. Klame toho, kto ho požíva, aj tých, ktorí s takým človekom žijú. Alkoholik vylezie aj na vežu kostola, keď tam bude fľaša, je to skutočne pravda. No najviac ma naozaj trápi to, že moje deti vyrastali v rodine alkoholika. Rodiny, ktorých súčasťou je závislý, psychicky veľmi trpia, nehovoriac o tom, ak sa k tomu pridruží aj fyzické násilie.

Čo bolo príčinou Vašej zmeny?

Tváril som sa, že nemám problém s alkoholom, i keď mi ho manželka vyčítala. Žil som v presvedčení, že ja tento problém nemám a iní ho majú, lebo sú v krčmách a pijú viacej. V tele alkoholika sa niečo deje, nevie normálne zhodnotiť situáciu, danú situáciu. Odmieta pomoc a nechce si priznať závislosť akéhokoľvek druhu. Psychológovia a psychiatri nevedia prečo chrípka a zlomená ruka privedú človeka k lekárovi, ale závislosť nie. A predsa aj v mojom živote prišiel svetlý moment, ktorý osvietil môj chorý rozum. Cez mnohé udalosti prišiel do môjho života Boh. Bol to On, kto ma zo všetkého dostal.

Má potom zmysel tvrdsie pritlačiť na tých, ktorým chceme pomôcť?

Má. Niekedy treba na alkoholika tvrdo. Naša legislatíva je v tomto smere dosť svojská. Závislého po veľkom a dlhodobom úsilí dostanete na psychiatriu, na druhý deň si povie, že ide domov a musia ho pustiť. Je nato paragraf. To, že takýto jedinec psychicky týra svoje okolie, nato už paragraf nie je. Netreba ani za týchto okolností rezignovať. Každý z nás je vlastníkom dvoch veľmi účinných prostriedkov. Sú to modlitba a pôst

Nielen cigarety, alkohol a drogy sú nebezpečenstvom. Nedajme sa oklamať. Je tu počítač, televízor, mobil,... Nedajme sa ani nimi spútať. Strážme si slobodu!!!

Štefan ČUNDERLÍK
foto: Michal BALÁŽ

Jeden hlas po...

Len nedávno sme mali možnosť pristúpiť k volebným urnám a zvoliť si zástupcov do VÚC. Chcem sa zamyslieť nad týmito voľbami do samosprávy našich regiónov. A nielen nad týmito, ale nad každými, ktoré sú na Slovensku – chvála Bohu – už šesťnásť rokov slobodné a demokratické.

Azda si poviete: „Už aj do XAVÉR-a ťahajú politiku!“ Nie, naozaj mi nejde o politiku. Nejde mi o hlasovanie za tú či onú stranu. Chcem sa len zamyslieť nad významom hlasu každého voliča... Teraz sa možno spýtate: „A prečo by som mal ísť voliť?“ Otázka na mieste. Všetko sa začalo v starovekom Grécku, kde slobodní občania mestských štátov volili svojich zástupcov. Bola to výsada niekoľkých. V premenách času sa volebné právo priznalo všetkým mužom a neskôr aj ženám. Dnes teda môže voliť každý, kto má nato vek. Len sa mi zdá, že sme zabudli, že účasť na voľbách je aj dnes istým spôsobom privilegium. Nepatrím k staršej generácii, no predsa si spomínam na silnú propagandu pred prvými slobodnými voľbami po 40-tich rokoch komunizmu. Azda nás prešla táto túžba po slobodnom spoložovaní o budúcnosti štátu? Neverím. Skôr si myslím, že sme upadli do akéhosi nezaujmu o budúcnosť. Možno v nás túto skepsu vyvolala séria síce slobodných, ale „nevydarených“ volieb... Nevieť. Podstatné je, že pred nami sú ešte nejedny voľby. Čo spravíme? Necháme sa znechutiť tými nevydarenými? Ja nie. Voľby sú a zostanú možnosťou zodpovedne sa rozhodnúť podľa svedomia a dať svoj hlas politickej organizácii či človeku, ktorému dôverujem, že ma bude múdro zastupovať na tom – ktorom poste. Voliť znamená podieľať sa na riadení štátu, na jeho správe. Voliť, to nie je len právo, to je – dovoľím si tvrdiť – svätá povinnosť každého občana. Povedať

si „Môj hlas? Čo už len môj jediný hlas zmení?“ nič nerieši. Jeden môj známy rád vravieva, že ten, kto nejde voliť, nemá právo sa sťažovať. A má pravdu. Ak si poviem „Ja to svojím hlasom nerozhodnem,“ rozhodnú to iní. Preto aj jeden hlas zaväži.

Napokon, každý deň si volíme... Rozhodujeme o tom, čo nakúpime, navaríme... celý život je o volení si toho, čo považujeme za dobré. Som presvedčený, že každý z nás sa vie rozhodnúť aj vo verejnom živote aspoň tak dobre ako v súkromnom... Ak sa dožijem ďalších volieb, isto sa ich zúčastním. A Vy?

Tomáš KUNÍK

06

Október November December

1 Ne 26. CEZROČNÁ	1 St Všetkých svätých	1 Pi Edmund Campion
Terézia z Lisieux	2 Št Spomienka verných zosnulých	2 So Eligius
2 Po Sv. anjelov strážcov	3 Pi Martin de Porres	3 Ne 1. ADVENTNÁ
3 Ut Leodegard	4 So Karol Borromeo	František Xaverský
4 St František Assiský	5 Ne 31. CEZROČNÁ	4 Po Ján Damascénsky
5 Št Gerard Majella	6 Po Leonard	5 Ut Sabas
6 Pi Bruno	7 Ut Engelbert	6 St Mikuláš
7 So Ružencová Panna Mária	8 St Bohumír	7 Št Ambróz
8 Ne 27. CEZROČNÁ	9 Št Výr. posvätenia Lateránskej baziliky	8 Pi Nepoškvrnené počatie
9 Po Dionýza a spol.	10 Pi Lev Veľký	9 So Ján Diego
10 Ut František Borgia	11 So Martin z Tours	10 Ne 2. ADVENTNÁ
11 St Alexander Sauli	12 Ne 32. CEZROČNÁ	11 Po Damaz I.
12 Št Kontardo Ferrini	13 Po Stanislav Kostka	12 Ut Panna Mária
13 Pi Eduard	14 Ut Ondrej Avellin	Guadalupská
14 So Kalixt I.	15 St Albert Veľký	13 St Lucia
15 Ne 28. CEZROČNÁ	16 Št Margita Škótska	14 Št Ján z Kríža
16 Po Hedviga 29. cezročná	17 Pi Alžbeta Uhorská	15 Pi Mária Ukrižovaná z Rosy
17 Ut Ignác Antiochijský	18 So Výr. posv. baziliky sv. Petra a sv. Pavla	16 So Adela
18 St Lukáš	19 Ne 33. CEZROČNÁ	17 Ne 3. ADVENTNÁ
19 Št Pavol z Kríža	20 Po Felix z Valois	18 Po Gracián
20 Pi Peter z Alcantary	21 Ut Obetovanie Panny Márie	19 Ut Urban V.
21 So Hilarion z Gazy	22 St Cecília	20 St Ján František Regis
22 Ne 29. CEZROČNÁ	23 Št Klement I.	21 Št Peter Kanízus
23 Po Ján Kapistránsky	24 Pi Andrej Dung Lac a spol.	22 Pi Františka Xaveria Cabrini
24 Ut Anton Mária Claret	25 So Katarína Alexandrijská	23 So Ján Kentský
25 St Paula Frassinetti	26 Ne KRISTA KRÁĽA	24 Ne 4. ADVENTNÁ
26 Št Angelo z Acri	27 Po Virgil	25 Po Narodenie Pána
27 Pi Tomáš Percy	28 Ut Katarína Labouré	26 Ut Štefan
28 So Šimon a Júda	29 St Jozef Pignatelli	27 St Ján
29 Ne 30. CEZROČNÁ	30 Št Ondrej	28 Št Neviniatka
30 Po Marcel		29 Pi Tomáš Becket
31 Ut Wolfgang		30 So Dávid
		31 Ne SVÄTEJ RODINY

2006

Január

Február

Marec

Apríl

Máj

Jún

1 **Ne PANNA MÁRIA
BOHORODIČKA**
2 **Po** Bazil Veľký a Gregor
Naziánsky
3 **Ut** Najsv. mena Ježiš
4 **St** Angela z Foligna
5 **Št** Ján Nepomucký
Neumann
6 **Pi** **Zjavenie Pána**
7 **So** Rajmund z Peňafortu
8 **Ne** **Krst Krista Pána**
9 **Po** Marcelín a Julián
10 **Ut** Simeon Stylita
11 **St** Teodoz
12 **Št** Vincent Mária Strambi
13 **Pi** Hilár
14 **So** Felix z Noly
15 **Ne** **2. CEZROČNÁ**
16 **Po** Marcel I.
17 **Ut** Anton
18 **St** Margita Uhorská
19 **Št** Kanut
20 **Pi** Fabián a Šebastián
21 **So** Agnesa
22 **Ne** **3. CEZROČNÁ**
23 **Po** Ján Almužník
24 **Ut** František Saleský
25 **St** **Obrátenie svätého Pavla**
26 **Št** Timotej a Títus
27 **Pi** Angela Merici
28 **So** Tomáš Akvinský
29 **Ne** **4. CEZROČNÁ**
30 **Po** Martina
31 **Ut** Ján Bosco

1 **St** Pionius
2 **Št** **Obetovanie Pána**
3 **Pi** Blažej
4 **So** Ondrej Corsini
5 **Ne** **5. CEZROČNÁ**
6 **Po** Pavol Miki a spol.
7 **Ut** Ján de Britto
8 **St** Hieronym Emiliani
9 **Št** Apolónia
10 **Pi** Školastika
11 **So** Panna Mária Lurdská
12 **Ne** **6. CEZROČNÁ**
13 **Po** Genignus
14 **Ut** Cyril a Metod
15 **St** Natalis Pinot
16 **Št** Onezim
17 **Pi** Sedem zakl. rehole
Služobníkov Panny
Márie
18 **So** Jakub Sales a spol.
19 **Ne** **7. CEZROČNÁ**
20 **Po** Nikefor
21 **Ut** Peter Damiani
22 **St** **Katedra sv. Petra**
23 **Št** Polykarp
24 **Pi** Montanus, Lucius
a spol.
25 **So** Valburga
26 **Ne** **8. CEZROČNÁ**
27 **Po** Gabriel Possenti
28 **Ut** Roman

1 **St** **Popolcová streda**
2 **Št** Anežka Česká
3 **Pi** Kunigunda
4 **So** Kazimír
5 **Ne** **1. PÔSTNA**
6 **Po** Fridolín
7 **Ut** Perpetua a Felicita
8 **St** Ján z Boha
9 **Št** Františka Rímska
10 **Pi** Dominik Sávio
11 **So** Eulogius
12 **Ne** **2. PÔSTNA**
13 **Po** Patrícia
14 **Ut** Matilda
15 **St** Klement Hofbauer
16 **Št** Ján Sarkander
17 **Pi** Patrik
18 **So** Cyril Jeruzalemský
19 **Ne** **3. PÔSTNA**
20 **Po** **Jozef, ženich
Panny Márie**
21 **Ut** Mikuláš z Flüe
22 **St** Jozef Oriol
23 **Št** Turibius de Mongrovejo
24 **Pi** Gabriel
25 **So** **Zvestovanie Pána**
26 **Ne** **4. PÔSTNA**
27 **Po** Nikodém Rupert
28 **Ut** Renáta
29 **St** Maximilián
30 **Št** Ján Klimak
31 **Pi** Anton Mária Pucci

1 **So** Hugo
2 **Ne** **5. PÔSTNA**
3 **Po** Richard
4 **Ut** Izidor
5 **St** Vincent Ferrerský
6 **Št** Viliam
7 **Pi** Ján Krstiteľ de la Salle
8 **So** Albert
9 **Ne** **KVETNÁ NEDEĽA**
10 **Po** Ezechiel
11 **Ut** Stanislav
12 **St** Július I.
13 **Št** **Zelený štvrtok**
14 **Pi** **Veľký piatok**
15 **So** **Biela Sobota**
16 **Ne** **VELKONOČNÁ**
17 **Po** **Veľkonočný pondelok**
18 **Ut** Konrád z Parzhamu
19 **St** Lev IX.
20 **Št** Agneša Montepulciánska
21 **Pi** Anzelm
22 **So** Fidél zo Sigmaringenu
23 **Ne** **2. VELKONOČNÁ**
24 **Po** Juraj
25 **Ut** **Marek**
26 **St** Jozef Benedikt Cottolengo
27 **Št** Zita
28 **Pi** Peter Chanel
29 **So** Katarína Sienská
30 **Ne** **3. VELKONOČNÁ**

1 **Po** Jozef
2 **Ut** Atanáz
3 **St** **Filip a Jakub**
4 **Št** Florián
5 **Pi** Marián
6 **So** Katarína Janovská
7 **Ne** **4. VELKONOČNÁ**
8 **Po** Viktor
9 **Ut** Ján z Avily
10 **St** Anton
11 **Št** Ignác z Láconi
12 **Pi** Nerej a Achilej
13 **So** Panna Mária Fatímska
14 **Ne** **5. VELKONOČNÁ**
15 **Po** Žofia
16 **Ut** Ján Nepomucký
17 **St** Paschal Baylon
18 **Št** Ján I.
19 **Pi** Peter Celestín
20 **So** Bernardín Sienský
21 **Ne** **6. VELKONOČNÁ**
22 **Po** Júlia
23 **Ut** Andrej Bobola
24 **St** Dezider
25 **Št** **NANEBOVSTÚPENIE**
26 **Pi** Filip Neri
27 **So** Augustín z Canterbury
28 **Ne** **7. VELKONOČNÁ**
29 **Po** Uršul'a
30 **Ut** Jana z Arcu
31 **St** Petronela

1 **Št** Justín
2 **Pi** Marcelín a Peter
3 **So** Karol Lwanga a spol.
4 **Ne** **TURÍČE**
5 **Po** Bonifác
6 **Ut** Norbert
7 **St** Róbert
8 **Št** Medard
9 **Pi** Efrém
10 **So** Margita Škótska
11 **Ne** **NAJSV. TROJICE**
12 **Po** Ján z Fakundy
13 **Ut** Anton Paduánsky
14 **St** Anna Mária Taigiová
15 **Št** **NAJSV. KRISTOVHO
TELA A KRVI**
16 **Pi** Neit
17 **So** Ján Martin Moye
18 **Ne** **11. CEZROČNÁ**
19 **Po** Romuald
20 **Ut** Silverius
21 **St** Alojz Gonzaga
22 **Št** Tomáš Mórus
23 **Pi** **NAJSVÄTEJŠIE
SRDCE JEŽIŠOVO**
24 **So** **Narodenie
Jána Krstiteľa**
25 **Ne** **12. CEZROČNÁ**
26 **Po** Ján a Pavol
27 **Ut** Cyril Alexandrijský
28 **St** Irenej
29 **Št** **PETER A PAVOL**
30 **Pi** Prví rímski mučeníci

20

Júl

August

September

1 So Teobald
 2 Ne 13. CEZROČNÁ
 3 Po Tomáš
 4 Ut Alžbeta Portugalská
 5 St CYRIL A METOD
 6 Št Mária Goretti
 7 Pi Anton Mária Zaccaria
 8 So Damaskí mučeníci
 9 Ne 14. CEZROČNÁ
 10 Po Viktória
 11 Ut Benedikt
 12 St Ján Gualbert
 13 Št Henrich
 14 Pi Kamil de Lellis
 15 So Bonaventúra
 16 Ne 15. CEZROČNÁ
 17 Po Andreja-Svorada
 a Benedikta
 18 Ut František Solano
 19 St Makrina Mladšia
 20 Št Apolinár
 21 Pi Vavrinec z Brindisi
 22 So Mária Magdaléna
 23 Ne 16. CEZROČNÁ
 24 Po Kristína
 25 Ut Jakub
 26 St Joachim a Anna
 27 Št Gorazd a spol.
 28 Pi Justín de Jakobis
 29 So Marta
 30 Ne 17. CEZROČNÁ
 31 Po Ignác z Loyoly

1 Ut Alfonz Mária de Liguori
 2 St Euzébius Vercellský
 3 Št Peter Julián Eymard
 4 Pi Ján Mária Vianney
 5 So Výročie posv. hl.
 mariánskej baziliky v Ríme
 6 Ne PREMENENIE PÁNA
 7 Po Sixtus II. a spol.
 8 Ut Dominik
 9 St Terézia Benedikta z Kríža
 10 Št Vavrinec
 11 Pi Klára
 12 So Jana Františka de Chantal
 13 Ne 19. CEZROČNÁ
 14 Po Maximilián Kolbe
 15 Ut NANEBOVZATIE
 PANNY MÁRIE
 16 St Štefan Uhorský
 17 Št Hyacint
 18 Pi Helena
 19 So Ján Eudes
 20 Ne 20. CEZROČNÁ
 21 Po Pius X.
 22 Ut Panna Mária Kráľovná
 23 St Ružena Limská
 24 Št Bartolomej
 25 Pi Jozef de Calasanz
 26 So Jana Antida Thouretová
 27 Ne 21. CEZROČNÁ
 28 Po Augustín
 29 Ut Mučenícka smrť
 Jána Krstiteľa
 30 St Filip Benický
 31 Št Rajmund Nonnatus

1 Pi Michal Ghebre
 2 So 191 mučeníkov
 Francúzskej revolúcie
 3 Ne 22. CEZROČNÁ
 4 Po Rozália
 5 Ut Vavrinec Justiniani
 6 St Jana Alžbeta Bichierová
 7 Št Košickí mučeníci
 8 Pi Narodenie Panny Márie
 9 So Peter Claver
 10 Ne 23. CEZROČNÁ
 11 Po Ján Gabriel Perboyre
 12 Ut Meno Panny Márie
 13 St Ján Zlatoústý
 14 Št Povýšenie sv. Kríža
 15 Pi Sedembolestnej
 Panny Márie
 16 So Cyprián
 17 Ne 24. CEZROČNÁ
 18 Po Jozef Kupertínsky
 19 Ut Januáriu
 20 St Ondrej Kim Taegon a spol.
 21 Št Matúš
 22 Pi Emerám
 23 So Pio z Pietrelčiny
 24 Ne 25. CEZROČNÁ
 Výr. posv. katedr. chrámu
 v Banskej Bystrici
 25 Po Kleopas
 26 Ut Kozma a Damián
 27 St Vincent de Paul
 28 Št Václav
 29 Pi Michal, Gabriel a Rafael
 30 So Hieronym

Banskobystrická diecézna synoda 2003 – 2005

Neviem, nakoľko si to uvedomujeme, ale diecézna synoda ukončená 3. decembra slávnostnou svätou omšou v banskobystrickej Katedrále, bola udalosťou, ktorá sa veľkými písmenami zapíše do dejín Banskobystrickej diecézy i do dejín Katolíckej Cirkvi na Slovensku vôbec. Skutočnosť ako táto sa nedejú každoročne a zažiť ich má možnosť len niekoľko generácií za relatívne dlhý čas. Veď posledná synoda v našej diecéze bola v roku 1821, teda pred 184 rokmi. A tak v týchto posledných štyroch rokoch sme boli svedkami udalostí, ktoré by mali ovplyvniť život našich veriacich na dlhé roky. Píšem “mali by”, pretože, ako sa hovorí, “papier znesie veľa”, a tak nato, aby sa veci pohli vpred, musia sa stať slová skutkom.

Ako to všetko začalo? 5. júla 2001 vo farnosti Selce otvoril diecézny biskup Rudolf Baláž prípravnú fázu synody, ktorá trvala dva roky. V tomto období začali vo farnostiach pracovať tzv. farské synodálne spoločenstvá, ktoré svoje návrhy k rôznym oblastiam zo života diecézy posielali prípravnej komisii. Tieto podnety slúžili aj jedenástim odborným komisiám, ktoré boli menované postupne pre rôzne oblasti, napr.: klérus, katechéza, diecézna charita... Komisie zhrnuli zmapovaný súčasný stav v danej oblasti a návrhy riešení do prípravného materiálu (tzv. Instrumentum laboris – čo v preklade znamená „Pracovný nástroj“), z ktorého sa pri rokovaní synody malo vychádzať.

Po ukončení tejto prvej fázy, Svätý Otec Ján Pavol II., počas návštevy našej diecézy,

slávnostne otvoril diecéznu synodu. Bolo to presne 12. septembra 2003. Nasledujúci mesiac už členovia synody absolvovali prvé plenárne zasadnutie. Tieto stretnutia prebiehali viac-menej pravidelne každý mesiac v aule Kňazského seminára v Badíne na tieto témy: katechéza, charita, pastorácia, klérus, liturgia, hnutia, ekonomika, mládež, rehole, masmédiá, pastorácia rodiny a cirkevné školstvo. Nezasadalo sa počas letných prázdnin a výnimočne v iných mesiacoch. Synodálnych členov, teda tých, ktorí mali právo hlasovať, bolo 94 a toto spoločenstvo pozostávalo z klerikov (pomocný biskup, dekaní, farári, administrátori, ostatní kňazi a tiež dvaja diakoni, ako zástupcovia kňazského seminára) a laikov vybraných z každého dekanátu. Avšak títo členovia na akejkoľvek diecéznej synode, a teda aj na našej, sú len poradným hlasom biskupa,

tzv., že celá synoda stojí a padá na biskupovi. On ju zvoláva, on ju môže zrušiť alebo na určitý čas prerušiť a potom znova zvoláť. On rozhoduje o prijatí či neprijatí odhlasovaných návrhov, a teda o definitívnych záveroch synody.

Bolo by ešte vhodné opísať, čo sa odohrávalo za “zatvorenými dverami“ seminárnej auly. V prvom rade by som pripomenul, že sedenia boli otvorené pre širokú verejnosť, teda každý mohol prísť počúvať, prípadne predniesť svoj príspevok a zapojiť sa tak do diskusie. Čas sedení pozostávala z predstavenia prípravného materiálu a následne z komentárov k nemu alebo k téme ako takej vo forme ústnych príspevkov. V období týchto zasadnutí sa priebežne vypracovávali dokumenty, o ktorých znení sa na plenárnych zasadaniach tajne hlasovalo. Posledné stretnutia pozostávali len z hlasovania o záverečných dokumentoch.

Každé stretnutie sa začínalo bohoslužbou slova, ktorú, asi až na jednu výnimku, viedol otec biskup Rudolf v kaplnke seminára.

Samozrejme každé zasadanie malo prestávku na malé občerstvenie a čas na obed, aby sa členovia synody mohli aj neformálne porozprávať a aby atmosféra nebola príliš oficiálna.

Teraz je už len na biskupovi diecézy, či predložené a odhlasované návrhy podpíše a či ich schváli úradu vo Vatikáne. Ak áno, potom úlohou a povinnosťou nás, veriacich, bude uviesť do praxe vydané odporúčania, aby celé štyri roky práce na synode nezostali len hŕbom popísaného papiera.

(Informácie o Banskobystrickej diecéznej synode som čerpal z webovej stránky: www.synodabb.sk)

Andrej KARCAGI
foto: Zdenko RUMAN

Do seminára?

Pri tejto otázke behá niekomu až mráz po chrbte a hneď to zavrhne, inému sa to nezdá až také nereálne. Jeden to berie výslovne s posmechom, druhý sa nad tým tajomne pousmeje a konečná odpoveď nenechá na seba dlho čakať. V každom prípade je to závažné rozhodnutie, ktoré si treba dobre premyslieť a prijať ho.

Nachádzame sa v čase, keď povolanie k zasvätenému životu je veľmi vzácne. Spoločnosť nám ukazuje iný smer života, ktorý nemá s Bohom celkom nič spoločné. Ale predsa sa ešte nájdú takí ľudia, ktorí sa nechcú tomuto životnému štýlu prispôbiť a chcú žiť inak. Takýchto ľudí nazývame praktizujúcimi kresťanmi. A keďže každé nábožné spoločenstvo potrebuje niekoho, kto by ich duchovne viedol, prirodzeným spôsobom sa z neho rodia nové kňazské či rehoľné povolania, ktoré zmýšľajú žiť naplno s Bohom. Cítiš to tak aj TY?

V prvom rade sa ne-
treba tohoto pocitu zľaknúť. Je to niečo neopísateľné, osobné, ťažko to vyjadriť. Zasahuje každú oblasť života (rodina, škola...). A tak je dobré sa s niekým o to podeliť, no najmä však s tým, ktorý sa volá: Ježiš Kristus. Samozrejme, proces uvažovania nad povolaním nie je krátkodobou záležitosťou. Môže trvať rok, dva...

A preto treba vytrvať v povolaní. Ako? Dôležitou súčasťou duchovného života je modlitba, ktorá je akoby mostíkom medzi človekom a Bohom. Istota v rozhodnutí sa najviac upevňuje pri Oltárnej sviatosti, ktorá dodáva potrebnú silu. A oporou v našom každodennom živote nám má byť kráľovná všetkých duchovných povolaní – Panna Mária. Bez nej by bola naša snaha určite zbytočná.

Ak si teda v sebe našiel hlas, ktorý neutícha, neboj sa naň odpovedať. Ved' ten, ktorý ťa povolal, ti určite dodá silu v tvojom úsilí nasledovať Ho. A tak najlepšie, čo môžeš teraz urobiť, je porozprávať sa so svojím duchovným otcom, ktorý ti určite poradí. Ak to bude Božia vôľa, staneš sa Kristovým!

Erik POHORELEC
foto: pceru

Odkaz koncilu – oslavovaný alebo živý...?

Dňa 8. decembra 2005 uplynie presne štyridsať rokov od slávnostného ukončenia Druhého vatikánskeho koncilu pápežom Pavlom VI. Táto famózna etapa a krok vstúpili hlboko do dejín 20. storočia a sú aktuálnymi aj pre naše dnešné dni. Keď pápež bl. Ján XXIII. dňa 11. októbra 1962 apoštolskou konštitúciou *Humanae salutis* ohlásil zvolanie celosvetového ekumenického koncilu, šokoval svet vo vnútri Cirkvi, i celý vtedajší kresťanský i nekresťanský svet. Podstatnou a hlavnou požiadavkou koncilu bolo jedno jediné, a to znovunastolenie jednoty všetkých kresťanov. Túto jeho víziu môžeme právom nazvať mystickou. Ján XXIII. vnímal jednotu, ktorú chcel znovu objaviť a dať jej život a dych, ako úžasnú možnosť pre evanjelizáciu ľudí tretieho tisícročia. Dôležitým prvkom tohto kroku bola dôvera pápeža Bohu,

a preto koncil vždy nazýval dielom Ducha Svätého. Výnimočnosť celosvetového ekumenického koncilu spočívala predovšetkým v schopnosti spoločne uvažovať, hľadať a porovnávať názory zúčastnených biskupov a teológov. V čase koncilu bola plne pochopená skutočnosť, že kríza Cirkvi bola najmä krízou kultúry, spoločnosti a jej hodnôt. Pápež Ján XXIII. nemal

v úmysle dvíhať svoj hlas v smere kritiky, odsúdenia a trestov. V koncile videl cestu, ako opäť nájsť silu zmobilizovať osobné sily Cirkvi samotnej, ale i svetového ľudstva v celom svojom globále. „Dialóg, dialóg a opäť dialóg.“ To boli neustále opakované slová pápeža koncilu. Jedine vzájomný dialóg, rešpektovanie sa a ochota priznať vlastné zlyhania

a chyby, mohli a aj zabezpečili požehnaný priebeh koncilových rokovaní. Celosvetový rozvoj techniky, nové objavy a odvaha koncilových otcov posunuli Cirkev vpred a ona začala klásť svoje postoje a názory na pulz doby.

Koncil pod vedením Ducha Svätého počas celého svojho trvania, konkrétne od 11. októbra 1962 do 8. decembra 1965, priniesol a zanechal mnohé svoje ovocie pre dobu svoju, ale i dnešnú. Okrem deviatich dekrétov a troch deklarácií, okrajovo spomeniem štyri hlavné koncilové konštitúcie, ktoré zmenili charakter života Cirkvi: *Lumen Gentium* – vieroučná konštitúcia o Cirkvi; *Dei Verbum* – vieroučná konštitúcia o Božom Zjavení; *Sacrosanctum Concilium* – konštitúcia o posvätej liturgii; *Gaudium et Spes* – pastoraľna konštitúcia o Cirkvi v súčasnom svete. (Konštitúcia – je to dokument prerokovaný koncilom a schválený pápežom.)

I ľudia dnešnej doby, či Cirkev ako taká, a to nielen vo svojich hierarchických štruktúrach, ale najmä vo svojom všeobecnom kňazstve všetkých pokrstených, musí a má kráčať podľa slov a príkazu svojho Zakladateľa a Majstra Ježiša Krista. Jeho prosba Otcovi: „...aby všetci boli jedno...“ (Jn 17, 21) nás pobáda!

Nesmieme preto ostať hluchými na problémy a volanie o pomoc dnešného sveta, sveta, ktorý preferuje viac mať ako byť, sveta, ktorý neváha siahnúť na životy nenarodených a starých, sveta, ktorý žije akoby Boha vôbec nebolo. Nie je to výzva a otázka i pre svedomie nás kresťanov, aby sme hlásali Krista vhod i nevhod? V histórii dejín je už mnoho hrobov tých, ktorí si mysleli, že zmyslom života je mať plné brucho, prázdno v hlave a tupo v srdci. Nikto a žiadna okolnosť nás nesmie okradnúť o chuť a zápal meniť seba, prehodnocovať svoje postoje, hovoriť pravdu a vnášať pokoj a lásku, a to kdekoľvek sme alebo budeme. Odkaz dialógu a lásky, ktorý nám zanechali pápeži koncilu, sa nás dotýka i dnes. A je konkrétnou úlohou, aby sme nekráčali bez ochoty meniť svet v krajší, kresťanskejší a ľudskejší.

TICHÝ SVEDOK

Takýto prívlastok si zaslúžil stĺp so sochou Panny Márie v homílii blahej pamäti Svätého Otca Jána Pavla II. v Banskej Bystrici. O to viac stĺp v Kremnici dvíha v prvom rade náš pohľad na ústredný bod našej viery – na Najsvätejšiu Trojicu. Text listiny uloženej do jeho základu hovorí, že bol okrem iného postavený „na slávu a česť Najsvätejšej a Nerozdielnej Trojice a Nepoškvrnene Počatej Bohorodičky vždy Panny Márie.“ Jedným z podnetov k vytvoreniu tohto stĺpa bolo poďakovanie Bohu za ukončenie morovej epidémie, ktorá sa okolo roku 1710 prehnala Uhorskom a postihla aj Kremnicu. Stal sa zároveň miestom na verejné šírenie liturgie a symbolom rekatolizácie.

Pri príležitosti výročia začatia jeho výstavby a ukončenia rekonštrukcie ho v piatok 18. novembra 2005 slávnostne požehnal otec biskup Tomáš Galis, keď medziiným zhromaždeným povedal: „Pred 240 rokmi to bolo verejné priznanie sa obyvateľov i magistrátu Kremnice ku kresťanskému dedičstvu, primknutie sa ku Skale, k Cirkvi. Ježiš Kristus je aj našou nádejou, lebo on zjavuje tajomstvo Trojice.“ Stĺp bol vytvorený v rokoch 1765-1772 kolektívom sochárskych dielní Dionýza Stanettiho a Martina Vogerleho. Je vysoký cca 22 metrov. Patrí medzi najvyššie v strednej Európe. Výzdobu tvorí 13 tzv. veľkých sôch (2-2,5m), 41 tzv. malých sôch (28 putti - anjel s telom, 13 serafínov - anjel len s hlavičkou), 11 reliéfov, balustráda

(zábradlie z kameňa), schodisko, dlažba okolo. Sochy v nadživotnej veľkosti vo vrchnej časti: Najsv. Trojica, archanjel Gabriel (porov. Lk 1,26-38), Nepoškvrnená Panna Mária (porov. Zjv 12,1). „Vďaka zväzku, ktorý púta Máriu s Cirkvou a Cirkvev s Máriou, sa plní dôvery obraciame so svojimi prosbami na ňu, Nepoškvrnene Počatú Bohorodičku.“ V strednej časti je patrónka mesta - sv. Katarína a ostatní banícki patróni – sv. Barbora, Kliment, Jozef, Anton Paduánsky a sv. František Xaverský. V spodnej časti sú ochrancovia proti moru – sv. Šebastián, Róchus, Karol Boromejský a sv. Rozália. „Už vyše dvesto rokov sa oči všetkých prechádzajúcich okolo tohto stĺpa s dôverou i nádejou upierajú k darcovi života. Avšak vo svojej slabosti a hriechnosti spočínajú na tých, ktorí sú Bohu milí a prihovárajú

sa za nás.“ Reliéfy zobrazujú: Mor – Dávidov hriech, Hlad – Jozef a jeho bratia, Vojnu – boj Izraelitov s Amalekitmi; ostatné sú zo života Panny Márie a Ježiša Krista – zasnúbenie, zvestovanie, navštívenie, narodenie, obriezka, obetovanie, klaňanie kráľov a útek do Egypta.

Na otázku: „Prečo sa usilujeme zachovať vzácne symboly prítomnosti kresťanstva...?“, ponúkol otec biskup jednu odpoveď: „Nechceme stratiť našu kresťanskú pamäť a zabudnúť na dedičstvo.“ Trojičný a mariánsky stĺp je aj výzvou na obnovu ľudskej osoby ako takej, nielen kresťana, ale každého, kto uprie zrak na tých, ktorí dosiahli svoj cieľ.

Oliver ČERNÁK
foto: Michal BALÁŽ

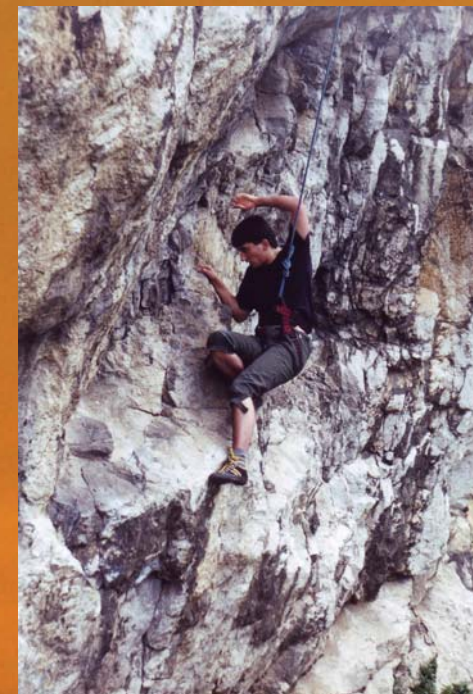
Lezenie ako duchovný život,
duchovný život ako lezenie

Cieľ lezenia je dostať sa na koniec lezeckej cesty, dotknúť sa posledného istenia. Takisto aj cieľ duchovného života je dostať sa „hore“, stretnúť sa s Bohom z tváre do tváre. Existuje mnoho spôsobov ako vyliezť na vrchol. Podobne existuje mnoho ciest k Bohu. Ba omnoho viac. Asi o toľko, koľko je ľudí na svete. Každý sme totiž jedinečný. A aj keď v niekom máme vzor a nasledujeme ho, predsa nejdeme úplne presne jeho cestou. Všetci máme svoju vlastnú cestu nahor, k Bohu.

Táto cesta však nie je ľahká. Už samotné stúpanie stojí nejakú námahu. A to sa ešte často pritrafia rôzne prekážky (previsy, ...), ktoré treba prekonať. Pritom vynaložená námaha nie je vždy korunovaná úspechom. Často prichádzajú pády spôsobené únavou alebo spomínanými prekážkami. Pády ľahšie, ťažšie, po ktorých možno pokračovať, alebo po ktorých treba začínať úplne odspodu. S pádmi sa proste ráta. Nikto nie je profík od narodenia. Dôležité je stále skúšať a nikdy sa nevzdávať. Keď to nejde teraz, pôjde to nabudúce. Toto môžem dosvedčiť z vlastnej skúsenosti. Veľmi dlho sa mi nedarilo urobiť jeden krok na začiatku a stále som padal z toho istého miesta. Až raz, po mnohých, som konečne ten krok spravil a vyšiel až hore. Úžasný pocit! A v duchovnom živote je to také isté. Nikto nie je dokonalý. Všetci padáme. Dôležité je ale nikdy sa nevzdávať, vždy vstať a pokračovať ďalej. Toto vstávanie robíme cez sviatosť zmie-

renia, v ktorej nás Boh posilňuje aj na ďalšiu cestu. Peklo, stav zatratenia je to, keď sa človek vzdá a ostane ležať tam, kde padol. Je isté, že ten, kto vstáva a stúpa ďalej, raz isto k svojmu vytúženému cieľu dôjde.

V lezení som vyliezol úplne hore niekoľkokrát. Je to fajn pocit vidieť niekde pod sebou všetko to, čo bolo treba prejsť a prekonať. O čo krajší musí byť cieľ nášho duchovného života tam v nebi, kam všetci smerujeme.

Michal BALÁŽ

AHOJTE DE TI

Hned' na úvod Vám prajem šťastný a dobre prežitý Nový rok B. Nebojte sa vidíte dobre a ani ja som sa nepomýlil. To „B“ je tam správne. Mám totiž na mysli nový liturgický rok. My kresťania žijeme podľa normálnych kalendárnych rokov (2005, 2006, ...). Okrem toho máme aj tento špeciálny, liturgický rok.

Začína vždy na 1. adventnú nedeľu. Nedelí sa na jar, leto, jeseň a zimu, ale na obdobia: Advent, Vianoce, Pôst, Veľkú noc, Obdobie cez rok. Počas nich môžeme prežívať najdôležitejšie udalosti zo života Pána Ježiša Krista. Tak napríklad cez Advent sa pripravujeme na Jeho príchod. Na Vianoce si pripomínáme Jeho narodenie. V Pôste jeho utrpenie a smrť. A cez Veľkú noc jeho slávne zmŕtvychvstanie, nanebovstúpenie a zoslanie Ducha Svätého. Takto máme každoročne pred očami celý Ježišov život. Vďaka liturgickému roku môžeme 33 Ježišových rokov prežiť počas jedného. A to je celkom dobre vyriešené. Vedeli by ste si predstaviť, že by Vianoce alebo Veľká noc boli len raz za 33 rokov? To by sme ich mohli mať asi tak raz – dvakrát za život.

Ako som už spomínal, liturgický rok začína Adventom. A to je tiež dobré. Takto máme pred sebou Ježišov život pekne postupne. Lebo podľa normálneho kalendára sú Advent a Vianoce až na konci. A to nejako neseďí. Ešteže máme liturgický rok, ktorým sa to vyriešilo.

Prajem Vám teda do Nového roka, aby ste spolu s Ježišom správne prežili všetky udalosti jeho života.

Veľká vianočná súťaž

Každé správne riešenie poslané do redakcie (e-mailom, poštou, SMS na číslo) do 28.2. 2006 bude zaradené do zlosovania o zaujímavé vecné ceny. Nezabudnite uviesť adresu, kontakt a vek, aby sme vedeli, kam máme cenu poslať... Riešením je geniálny výrok Gila Baileho. Nejde len o zábavu, či skrátenie dlhej chvíle, ale má aj náučný rozmer. Slová ukryté v osemmerovke (bez interpunkcie) sú odpoveďami na nasledujúce otázky:

Ktorý prorok predpovedal miesto narodenia Mesiáša? (Mt 2,6)

Ako sa volali mudrci z Východu, ktorí sa prišli pokloniť Ježiškovi?

Aké tri dary mu priniesli?(v nominatíve)

Koľko prikázaných sviatkov je vo vianočnom období?

Ako sa volá sviatok, ktorý slávime 6.1.?

Adventné ranné sv. omše sa nazývajú ...

26.12.(2.sviatok vianočný) si uctieame prvého mučeníka sv. ...

Kto hovoril: „Pripravte cestu Pánovi, vyrovnajte mu chodníky.“ (Mt 3,1)

Koho navštívila Panna Mária počas svojho tehotenstva?

Kto spravoval Sýriu v čase, keď sa svätý Jozef s rodinou musel ísť zapísať? (Lk 2,2)

Meno proroka, ktorý predpovedá panenské narodenie Pána Ježiša. Nazýva sa aj evanjelistom Starého zákona, pretože je najčastejšie citovaným prorokom v NZ. (Mt 1,23)

Ako sa volá sv. omša v noci, ktorou začína vianočné obdobie?

Sv. Jozef s rodinou musel pred zlobou Herodesa utekať do ...

Ježiš pochádzal z ... rodu. (Mt 2,4)

Koľko prikázaných sviatkov je vo vianočnom období? (mimo nedeľ)

Kde sa usadil Jozef s rodinou po návrate z Egypta? (Nominatív)

Najbližšia nedeľa po Štedrom dni je v liturgickom kalendári sviatkov sv. ...

Čo si pripomíname 2.2.?

Akým sviatkom končí vianočné obdobie? ---- Krista Pána.

G S N E K L L E T I T S R K N A J A
D A U I Z A I A S S I O T A N Z K U
H C S T O J A P A H R Y M A N N A O
E T R P S N A E O B U J P O E B V G
R K E T A U O V R M P E Y T T A J L
O R S F A R G N E V I N I A T O K O
D S E S E B A U H N S H C L O T A R
E T A E G Y P T A Y I A C Z O Z D I
S U I N I R I V K I N E E A V U I A
J E P O L N O C N A A I P H O C D H
A L Z B E T U H V I E Z D A C J L O
D T O B E T L E H E M R O O N I O B
I G A B R I E L T P R E T O R A M Z
E R O R A T Y H R O M N I C E S V E
D A V I D O V H O T P T N E V D A O
M E L I C H A R N A Z A R E T T R E
B U J E L B A L T A Z A R I U D I K
T O R I O Z I R E I T S A P I L I !

ADVENT, BETLEHEM, HVIEZDA,
HERODES, NEVINIATOK, GABRIEL,
PASTIERI, GLORIA, HRONNICE,
AUGUSTUS, JOACHIM A ANNA

My sme mu bránili dostať sa na svet. Držali sme ho vo väzení sklenených stien. Nútili sme ho nečinne byť a pasívne sa prizerať na svet. Boli sme pre neho neprekonateľnou prekážkou, aby vládol svetu, aby rozbíjal rodiny, kazil spoločnosť, klamal človeka, rozhadzoval majetok, zabíjal svedomie, spôsoboval hriech Teraz sme však bezmocní, lebo úkon ľudskej slobody vypúšťa démona nášho väzenia do sveta a my už len nečinne ležíme v kúte a v neužitočnosti sa prizerať skaze sveta.

